

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਏ. ਐਨ. ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਡੀ. ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਸਤੂਰੀ ਦੇਵੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਚੂਨੀ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 61 ਆਫ 1956।

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX)—ਆਰਟੀਕਲ 134 ਅਤੇ 148—ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਯੋਗਤਾ—ਮੌਰਗੇਜ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਿਰਵੀ ਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ—ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਭਾਵੇਂ ਆਰਟੀਕਲ 134 ਜਾਂ 148 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋਵੇ—ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਾ—ਮੁਰੰਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਬਣਦਾ ਹੈ—ਮੌਰਗੇਜ—ਕਬਜ਼ਾ—ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ—ਕੀ ਕਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ — ਪ੍ਰਤੀਕੂਲਕਬਜ਼ਾ —ਦੇਜ਼ਰੂਰੀ—ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ—ਕੀ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਸਿਰਲੇਖ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 134 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਰਟੀਕਲ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੇਖ ਦੀ ਮਦਦ ਤਾਂ ਹੀ ਮੰਗੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਬਚਾਓਪੱਖ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਸਲ ਮੌਰਗੇਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਮੌਰਗੇਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ, ਮੌਰਗੇਜ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼; ਇੱਕ ਵਿਆਜ ਜੋ ਮੌਰਗੇਜ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੋਝਦੇ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਉਸਤੋਂ ਉੱਪਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਤ ਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੌਰਗੇਗਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਮੌਰਗੇਜਰ ਨੂੰ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ, ਮੌਰਗੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 134 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 148 ਦੁਆਰਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਮਾਲਕਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੂਲਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੱਕ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਉਸਾਰੂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹੇ, ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਤੱਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸਲੀ ਐਂਟਰੀ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਿੱਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਕਬਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਮੌਰਗੇਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਨਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਚਿਆ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਮੌਰਗੇਜਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦਾ ਗੁਪਤ ਇਰਾਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਅਵੈਧ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੂਲਨ ਹੀਂ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਅਵੈਧ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਵਿਆਜ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੌਰਗੇਜ ਦੁਬਾਰਾ, ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੁਸਖੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਇਹ ਅਸਲ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ, ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ, ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਨਿਵੇਕਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਤ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹਮਲਾਵਰ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਾਲੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਦਾਅਵਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਨਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਰੀ, ਉਸ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹੈ। ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਬੁਝਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮੌਰਗੇਜ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਬੁਝਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਵੇਕਲਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਲ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਅਤੇ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਧਾਰਨਾ ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਦੁਲਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮਿਤੀ 9 ਮਈ, 1956 ਨੂੰ, ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1955 ਦਾਨੰਬਰ 931, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਡਾਇਲ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਰੋਹਤਕ, ਗੁੜਗਾਓਂ ਵਿਖੇ, ਮਿਤੀ 1 ਨਵੰਬਰ, 1955, (ਸ਼੍ਰੀ ਬਨਵਾਰੀ ਲਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਲਵਲ, ਮਿਤੀ 26 ਜੂਨ) ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ, 1954, ਅਤੇ ਖਸਰਾਨੰ: 109, 110 ਅਤੇ 111 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਸਤੂਰੀ ਨੂੰ 2,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਖਸਰਾ ਨੰ: 681 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ 684 ਹੋਰ ਬਚਾਅਪੱਖ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪੱਖ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਪੀ ਸੀ ਪੰਡਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ

ਨਿਰਣਾ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.-ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਦੋ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ (1) ਕੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (2) ਕੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪਲਾਟ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰੰਗ ਲਾਈ, ਰਾਮ ਲਾਈ ਅਤੇ ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ। ਸਾਲ 1906

ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੂਫੈਦ ਕੋਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ। 270 ਅਤੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ। 4 ਜੂਨ, 1931 ਨੂੰ, ਸੂਫੈਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਘਾਸੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਚਰੰਜੀ ਲਾਈ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ, 17 ਜੂਨ, 1943 ਨੂੰ, ਚਰਨਜੀ ਲਾਈ ਨੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਥੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ 1 ਫਰਵਰੀ, 1950 ਨੂੰ, ਨਾਥੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਕਸਤੂਰੀ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

9 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ, ਚੂਨੀ ਲਾਈ, ਜੋ ਅਸਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੇ ਕਸਤੂਰੀ ਦੇਵੀ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਮਾਨਯੋਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਚਾਓਪੱਖ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓਪੱਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਸੀਮਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸਾਲ 1906 ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਘਾਸੀ ਨੇ ਸਾਲ 1931 ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਚਰੰਜੀ ਲਾਈ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਬਾਕੀਆਂ ਨੇ 9 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਮਾ ਜੈਸੀ, ਸੂਟ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 148 ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਜਾਂ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਛੁਡਾਉਣ ਜਾਂ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ

ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਧਾਰਾ 134 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਮਤੀ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਰਟੀਕਲ 134 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਆਰਟੀਕਲ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੇਖ ਦੀ ਮਦਦ ਤਾਂ ਹੀ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਸਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਮੌਰਗੇਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ; ਮੌਰਗੇਜ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼; ਮੌਰਗੇਜ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਆਜ [ਜੇਮਸ ਰਿਚਰਡ, ਰੇਨਲ ਸਕਿਨਰ ਬਨਾਮ ਕੁੰਵਰ ਨੈਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ (1); ਜੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਨਜੀਬੁੱਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2) ਅਤੇ ਨਾਨੀ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਗੀਤਾ ਬਾਈ ਕੋਮ ਗੂਗੇ (3)]। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਸਗੋਂ ਮੌਰਗੇਗਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੌਰਗੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੌਰਟਗੇਗਰ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਤੋਂ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 134 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 148 ਦੁਆਰਾ [ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਨਜੀਬੁੱਲਾ ਅਤੇ ਸਿਬਰਸ (1)]।

ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਘਾਸੀ, ਮੂਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਚਰੰਜੀ ਲਾਈ ਨੂੰ ਸਾਲ 1906 ਦੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਡੀਡ, ਮਿਤੀ 4 ਜੂਨ, 1931, ਘਾਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਰੰਜੀ ਲਾਈ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1932 ਵਿਚ ਚਰੰਜੀ ਲਾਈ ਦੁਆਰਾ ਘਾਸੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਕੀ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਚ 14 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਚਰੰਜੀ ਲਾਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੂਨ, 1933. ਚਰੰਜੀ ਲਾਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਵਿੱਚ ਘਾਸੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। . ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਘਾਸੀ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ।

ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਬੀਲੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਜਾਂ ਉਸੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦਾ ਰੂਪ। ਸ੍ਰੀ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ 1926 ਵਿੱਚ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇਹ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਕਾਨੂੰਨ (ਧਾਰਾ 7) ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਮੀਨ [ਸੈਕਸ਼ਨ 6(ਏ)] ਦੀ ਮੁੜ ਵੰਡ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਏ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸਾਲ 1926 ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੁੜ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਗੁਨਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 1953 ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਆਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਕੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਗੁਜਰਾਤ ਬਨਾਮ ਅੱਲ੍ਹਾ ਦਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਡੀਸਨ. ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਵਜੋਂ ਵਿਕਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਪਾਰਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ, ਪਰ ਹੱਕ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਉਸਾਰੂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਸੱਚੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਰੋਧੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਤੱਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸਲੀ ਐਂਟਰੀ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਿੱਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਕਬਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਚਿਆ

ਹੋਇਆ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦਾ ਗੁਪਤ ਇਰਾਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਵੈਧ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ LMst ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਰਾਣੀ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)]। ਦੁਬਾਰਾ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਵਿਆਜ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੌਰਗੇਜ ਦਾ ਤਰੀਕਾ [ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ v. ਐੱਸ. ਐੱਮ. ਦੇਸੂਜਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)]। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। [ਕੰਟਯਾਨ ਗੋਪਾਲਾ ਦਾਸੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਇਨਾਪਤਾਲੁ-ਪੁਲਾ ਰਾਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)]।

ਨੁਸਖੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਇਹ ਅਸਲ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ, ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ, ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਨਿਵੇਕਲਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਤ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪੱਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮਲਕੀਅਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹਮਲਾਵਰ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਪਾਤਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਇੱਕ ਬੇਦਾਅਵਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ

ਬਦਨਾਮ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹੈ। ਮੌਰਗੇਜ਼ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮੌਰਗੇਜ਼ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਸੀਜ਼ੈਮ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਹੈ। . ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਵੇਕਲਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਲ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਬਜ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਧਾਰਨਾ ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਕੀ ਸਨ? ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸਾਲ 1906 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੀ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਲੈਂਡ ਐਕਟ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸਾਲ 1926 ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੁਡਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਸਾਲ 1926 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਨਾ ਤਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ-ਹਿੱਤ ਨੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਕਿ ਕਿੱਤਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੌਰਗੇਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਜਾਂ ਨਿਵੇਕਲਾ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ

ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਬਜ਼ਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੈਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਦਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।